

**Дівчинка
Асоціації
Вертатись пізно**

Ігор Павлюк

ДІВЧИНКА

Плаче дівчинка боса

На бабусин поріг.

Розчарована осінь

Клигає по дворі.

На душі прохолода.

Навіть півень затих...

— А кого тобі шкода?

Каже дівчинка:

— Всіх...

АСОЦІАЦІЇ

Ангел, який сміється, –

Це уже трохи біс.

Маски – колишні лиця.

Трави – маленький ліс.

Мудрість – це перша старість.

Ніжність – це юний ніж.

Кобза – бабця гітари.

«Так» – це вчорашнє «ні».

Сонце – поганська свічка.
Цукор – весела сіль.
Постріл – це тиша вічна.
Бог – то забутий біль...

ВЕРТАТИСЬ ПІЗНО

Вертатись пізно.
Вже гра – як битва...
На зміну пісні
Прийшла молитва.

Сніги заснули
Під гру на лютні.
Уже минуле
Стає майбутнім.

Душевне серце
Зробилось дзвоном.
Є сто інерцій.
Одна корона,
Одне кохання,
Одне безгрішшя.
І мить остання
За міт миліша.
За мед світліша,
За біль чесніша –
Найбільша тиша,
Остання тиша.

Там вітер вічний,
А зірка смертна.
Сорочка свічки
Об світ подерта.

Вертатись пізно
Бо гра – як битва...
На зміну пісні
Прийшла молитва.